

Some Comments on Persian Siyaq Proposal

Referring to: [L2/15-122](#)

Emad Sheykh emad_hokamaii@yahoo.com

May 19th, 2015

1. The references and manuals on the subject of Siyaq education in Persian have been around for almost 800 years. [In this proposal], there are only one such reference [Safi-nezhad] has been used which has numerous flaws. No historical references have been used in this proposal.
2. Persian Siyaq with this mentioned background has had a variety of functions and many evolutions. Samples of Siyaq from Seljuq, Ilkhanate, Safavid, and Qajar periods have differences and any single one of them could be labeled as Persian Siyaq
3. [in this proposal], the approach toward the Siyaq symbols has not been one that considers the derivation of the Siyaq symbols from [Persian] words. This approach has caused many issues; some examples of such issues are mentioned below:
4. In 1.3, عدد and عدان are not used in Persian (as they are specialized to Indic Siyaq). [The form for] number 2 is a simplified shape of اثنى. Arabic equivalents mentioned in this section which have the ة signifier of feminine [U+0629, ARABIC LETTER TEH MARBUTA] are incorrect. Number [symbols] denoting three to nine are derived from ثلث, اربع, خمس, ست, etc. and they do not possess the ة signifier of feminine. Such model [with ة] is only used in composition with larger numbers and not in isolation. Also if occurrences in older texts are considered, it is very likely that there is a Dinar sign appear at the end.
5. In 3.2, the symbols for one and two are incorrect and they are never used as shown. In such cases an enumeration is used; e.g. تومانان and نفر, شعيرين and شعير, شعيرين and شعيرين.
6. In 3.3, symbols derived from tens forms should end in “ين” and not “ون”; i.e. عشيرين, ثلثين, and خمسين and not عشرون, ثلاثون, and خمسون. In the same section, tens symbol for [the weight unit] Man comes in three forms and here only two of those are mentioned. Also, first symbol for [the weight unit] Kharvaar, is not the word “عشره”, but it is the word “وقر”; and two Kharvaar is derived from “وقرين”.
7. In 3.5, thousands are usually written in two forms. Here only one form is mentioned and for some, such as seven and eight [thousand], what is provided is incorrect.
8. In 3.7, introducing the symbol for Tooman here is not correct. Such symbol is only used for Tooman values less than ten. The symbol for Kharvar has also two forms. The other form, “،”, is preferred.
9. In 4.1, from one to nine thousand Deenaar which is read as one to nine Qeraan is completely incorrect.
10. In 4.2, interpretation of the symbol ____U is not correct. This is a simplified form of the word “تومان” (Tooman). Here in place of two Tooman, 800 Tooman is mentioned and the interpretation of the symbol is incorrect. The same is for 101 and 102 and so on.
11. In 4.3, there are two distinguishable forms for one to nine Man. The form mentioned in this section is not the preferred one. The form for two Kharvaars is incorrect and interpretation of the word is

also incorrect. This word is a simplified form of “وَقْرَيْنَ”, which is synonymous to two Kharvaars. The separated interpretation of symbols for more than 1000 Kharvaar is also incorrect.

12. In 4.5, the symbol “/” is not added to the end of numerals. This symbol and “—” are used in cases such as when a 4-digit number does not have the hundreds position.
13. In 5, If after the symbol for ten, the symbol for Tooman appears, it is read as ten thousand Toomans and not ten Toomans.
14. In this proposal, the topic of fractions in Siyaq ($\frac{1}{3}$, $\frac{1}{5}$, $\frac{1}{2}$, etc.) is missing.

با درود فراوان

از شما و کریستف سپاسگزارم که در این باره نظر مرا جویا می شوید.
من قبلا از طریق سایت شما با این طرح آشنا شده بودم. اما راستش نظر من کمی متفاوت است.
و پیشاپیش از صراحت لهجه ام عذر می خواهم.

ارادتمند

عماد

1. منابع مربوط به آموزش سیاق در زبان فارسی دست کم هشتصد سال سابقه دارد. تنها از یک منبع فارسی استفاده شده است که خود دارای اشکالات زیادی است. هیچ منبع اصیل و کهنی مبنای این پژوهش نبوده است.
2. سیاق ایرانی با پیشینه یادشده، خود دارای چند دوره کاربرد و سیر تحول بسیار است. نمونه سیاق دوره سلجوقی، ایلخانی، صفوی، و قاجار تفاوتهایی دارند و نمی توان تنها یک نمونه را به عنوان سیاق ایرانی معرفی کرد.
3. برخورد با علایم سیاق بر مبنای ریشه شناسی تبدیل کلمات به علامت نبوده است. بنابراین اشتباهات زیادی به وجود آمده است که به عنوان نمونه به برخی اشاره می شود:
4. در 1.3: عدد و عددان در فارسی به کار نمی رود (خاص هند است). عدد 2 در واقع شکل ساده نویسی شده. اثنی است. / معادلهای ذکر شده عربی همراه با ة تانیث در این بخش نادرست است. ریشه علامتهای سه تا نه، به ثلث، اربع، خمس، ست ... باز می گردد که دارای تانیث نیستند. این شیوه کاربرد تنها در ترکیب با عدد بزرگتر به کار می رود نه به تنهایی. و اگر در نمونه های کهنتر به تنهایی به کار رفته باشد، حتما علامت دینار به انتهای آن چسبیده است.
5. در بخش 3.2: علامت 1 و 2 نادرست است و به این شکل هرگز استفاده نمی شود. و به جای آن کلمه معدود (مثل تومان و تومانان، نفر و نفرین یا شعیر و شعیرین) به کار می رود.
6. در بخش 3.3: علامتها بر گرفته از شکل عشرات با "ین" است نه و "ون". یعنی عشرين و ثلثین و خمسين و نه عشرون و ثلاثون و خمسون. / علامت دهگان "من" به سه شکل نوشته می شود و اینجا تنها یک شکل ذکر شده است. / اولین علامت خروار، کلمه عشره نیست. بلکه کلمه وقر است و دوخروار از وقرین گرفته شده است.
7. در 3.5: هزارگان به دو شکل نوشته می شود. در اینجا یک شکل آمده و برخی (مثل 7 و 8 هزار) نادرست نوشته شده است.
8. در 3.7 معرفی علامت تومان نادرست است. شبیه این علامت تنها در یکان تومان مورد استفاده قرار می گیرد. علامت خروار نیز به دو شکل نوشته می شود. و شکل دیگر (،) درست تر است.
9. در 1.4: هزار تا نه هزار دینار که یک قران تا نه قران خوانده می شود کاملا نادرست ذکر شده است.

10. — نادرست است. این علامت شکل ساده نویسی کلمه تومان است. / در علامت U در 2.4: تفسیر علامت. بعد، به جای دو تومان 800 تومان نوشته شده و تفسیر علامت نادرست است. / تفسیر علامت 101، 102 به بعد نیز نادرست است.
11. در 4.3: دو شکل نگارشی برای یک من تا نه من وجود دارد. در اینجا شکل درست تر نیامده است. / دو خروار نادرست ذکر شده و تفسیر کلمه نیز غلط است. این کلمه شکل ساده نویسی کلمه وقرین به معنی دو خروار است. / تفسیر تفکیکی علامتهای بالاتر از هزار خروار نیز نادرست است.
12. در 4.5 علامت // در پایان اعداد قرار نمی گیرد. در صورتی از این علامت و علامت ل استفاده می شود که مثلاً عدد چهار رقمی ما صدگان نداشته باشد.
13. در 5: اگر بعد از علامت ده، علامت تومان نوشته شود، ده هزار تومان خوانده می شود و نه ده تومان.
14. اساساً در این طرح به اعداد کسری سیاق مانند (یک سوم، یک پنجم، نصف، و ...) توجهی نشده است.